NOW ! DO YOU BELIEVE I LOVE YOU?

နေဒွန်းပိုင်သောခြံဝန်းကျယ်ကျယ်ကြီးအလယ်တွင်မြေညီထပ်နှင့်ထပ်ခိုးတခုပါသောတိုက်ပုလေးရှိသည်
တိုက်ပုလေးဖြူဖြူရှေ့တွင် ဒီတီဆိုင်ကယ်ကိုတွေ့လိုက်ရတဲ့အတွက်ကိုယ်တော်ချောနေဒွန်းတယောက်
ရောက်နေပြီဆိုတာကို ကိုစံသိန်းတယောက်သိလိုက်ရတယ် ----
ငွေပန်းရုံကြီးများတန်းစီပေါက်နေသော---တိုက်ဘေးဝရံတာလူသွားလမ်းကလေးမှကြည့်လျှင် ---
အတွင်းခန်းကိုမြင်ရသည်----နေဒွန်းသွားရာသို့တကောက်ကောက်လိုက်နေခဲ့သော---ကုလားလေး
ဂျက်နက်ရဲ့သတင်းပေးချက်အရ ခတ်နွမ်းနွမ်းဆော်လေးတဗွေကိုဒီကောင်ပင့်လာတယ်ဆိုတာသိပြီးဖြစ်
တယ်----ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာလွှမ်းတားတဲ့တာလဘတ်ကြီးကလေတိုက်လိုက်တိုင်းလှုတ်ရမ်းနေသည်မှ
အပ တစုံတရာကိုမှမမြင်ရ ---ဒါကြောင့်ကိုစံသိန်းအတွင်းပိုင်းသို့ရဲဝင့်စွာလှမ်းဝင်ခဲ့လေသည် ----
ခွေးမသားလေး ----သူခိုးသာဆိုရင်တက်တက်ပြောင်ပြီ---အုပ်သဲကျောက် ဘိလပ်မြေရောင်းဝယ်ရေး
လုပ်ငန်းသည်လည်း ပျက်ပြီ---သစ္စာရှိစွာကျစ်ကျစ်လစ်လစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် ---နေဒွန်းလုပ်ကိုင်
နေသောအုပ် သဲ ကျောက် ဘိလပ်မြေရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းသည်လည်းအဓွန့်ရှည်နေခြင်းပင် ---
ကိုစံသိန်းတယောက် သစ္စာမရှိလို့လည်းမဖြစ် ဦးသာဒွန်းဒေါ်ဖြူတို့က သူတို့၏သားနေဒွန်းကိုသူ့လက်သို့
ဝကွက်အပ်ခဲ့ပြီးအောက်မြန်မာပြည်၌စီးပွားရှာနေခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုးပင်ရှိခဲ့ပြီ----
နေဒွန်း၏ကြိုးစားမှုကြောင့်လည်း စီးပွားရေးကဟိန်းနေအောင်တက်ခဲ့သည် ---ရန်ကုန်မှအဖိုးကြီး
နဲ့အဖွားကြီးလာကြည့်စဥ်ကဆိုလျှင် ကိုစံသိန်းတယောက်ရင်ဘက်ကြီးကော့နေခဲ့သည် ---
လွန်ခဲ့သောနှစ်လလောက်ကမှ ဒီကောင်ဖောက်ခြင်းဖြစ်သည်---ဒါကလည်းသတ္တုချ၍တရားခံရှာစတမ်း
ဆိုလျှင်ကိုစံသိန်း ပရောဂမကင်း---
နေဒွန်းက အရက်မသောက် ဖဲမရိုက် လောင်းကစားမရှိ---ဒီအချိန်မှာကိုစံသိန်းကသူမှီဝဲနေကျအဟာရ
လေးကိုနေဒွန်းအားသင်တန်းပို့ချနေသဖြင့် လမ်းပြခဲ့လေသည် ----ဖြစ်ချင်တော့ဖာခေါင်းမကြီးဒေါ်ဝက်မ
ဘိတွင် အသစ်ချပ်ချွတ်ဆိုသောဝက်မလေးနှင့်တွေ့ကာ ခိုက်လာခဲ့ခြင်းပင် ----
ဆော်လေးကလည်း ထို တရက်သာလာပြီးပြန်သွားခဲ့သည်ဟုဆိုသည် ---
ကိုရွှေနေဒွန်းတယောက် ဒေါင်းတောက်အောင်ရှာတော့သည် ---အအိပ်ပျက် အစားပျက်ဖြစ်ကာ လုပ်ငန်း
ကိုပါ ကိုစံသိန်းနှင့်လွှဲပြီး ကောင်မလေးကိုသာသဲသဲမဲမဲလိုက်ရှာတော့သည်----နှစ်လဆိုသောကာလအတွင်း
တော်ရုံတန်ရုံဇွဲနှင့်ဆိုလျှင်လက်လျှော့လိုက်ပြီဖြစ်သည် ----
နေဒွန်းကတော့လက်မလျှော့ ---
ဇွဲနှင့်လုံ့လကြောင့်ပဲလားမသိနေဒွန်းတယောက်ကောင်မလေးကိုသူမနေထိုင်ရာရပ်ကွက်အနီးဈေးလေးမှ
ရှာတွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ---ဒါကို ကိုစံသိန်းကနောက်လိုက်ကုလားလေးဂျက်နက်ရဲ့သတင်းပေးချက်ရမှ
သိ၍လာနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ----
ဒီအကောင်စွဲလန်းလောက်အောင် ဆော်လေးကဘယ်လောက်ခိုက်စရာကြိုက်စရာကောင်းနေသလဲမသိရသေး
ကိုစံသိန်းအသက်က ၃၀ ကျော် ၊နေဒွန်းက ၂၀ ကျော် ၊ဆော်လေးကတော့ ၁၆နှစ်တောင်မပြည့်သေးလို့
သိရတယ်
ယခုတော့မျက်ဝါးထင်ထင်တွေ့ရတော့မည်-----အိမ်ခန်းတံခါးကဟစိစိစမို့အသာချောင်းကြည့်လိုက်သည်
ခြင်ထောင်ပေါ်၌နေဒွန်းပုဆိုးကိုတွဲလောင်းတွေ့ရသည်----ဟောင်းနွမ်းသောလွယ်အိပ်စုတ်လေးတလုံးက
ခုတင်ခေါင်းရင်းတန်းတွင်တင်ထားသည်---အခန်းထဲတွင်လူမရှိနေခြင်းကကိစ္စပြီးသွားသည့်လက္ခဏာဟု
ယူဆစရာရှိသည်----ရေချိုးခန်းထဲမှအသံသဲ့သဲ့ထွက်လာသဖြင့်ကိုစံသိန်းတယောက်ရေချိုးခန်းနှင့်ကပ်လျှက်
ရှိသောစတိုခန်းထဲဝင်ကာရေတိုင်ကီတင်ထားသောအိမ်သာခေါင်မိုးပေါ်ဝမ်းလျားထိုးတက်လိုက်သည်-----
အားပါးပါး အပေါ်စီးမှမြင်ကွင်းက ပီပီပြင်ပြင်---
ကို ---ကို ---သီခဏ ခဏအိမ်မက်မက်တာဘာကြောင့်လည်းသိလား
ဟင်းအင်း မသိဘူး----ပြောပါဦး---

သူ့ကြောင့်ပေါ့---
သီ၏လက်ဆုတ်လေးအတွင်း၌ လည်ပင်းညှစ်ထားသလို ဆုတ်ကိုင်ထားသော နေဒွန်း၏လီးတံကြီးမှာကြောက်ခမန်းလိလိ ---ထွားကြိုင်းလှသည်---
သီဆိုသောမိန်းကလေးက ဒစ်ပွင့်ကြီးကိုဖြဲထုတ်ထားကာလျှာဖျားလေးနှင့် ထိုးကလိရင်း သူ့ကြောင့်ဟုချွဲပြနေသည်-----နေဒွန်းကတဟတ်ဟတ်ရယ်ရင်း ရေစေတွေတဖွာဖွာကျနေသော ရေပန်းမှရေများကိုလက်နှစ်ဖက်နှင့်ခံယူကာ အားရပါးရမျက်နှာသစ်ပြီးမှ သီ့ရဲ့နှာတံလေးကို လီးထိပ်ကြီးနှင့်တို့ထိကစားရင်း----
ကိုလည်း ဒီလိုပဲ သူ့ကြောင့် သီ့ကိုမတွေ့တွေ့အောင် လိုက်ရှာတာ----
စကားပြောရင်းလက်က သီ့စောက်ဖုတ်လေးကို လှမ်းပင့်ပြီးပွတ်ဆွဲလိုက်ရာ--ယားတယ်ဟုအော်ရင်းတွန့်သွား၏
ကိုစံသိန်းအသက် ၃၀ကျော်ပါပြီ---ဆော်တွေလည်းဖြုတ်လာခဲ့သည်မှာမရေမတွက်နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ---
ဒါပေမဲ့ သီဆိုတဲ့ဟာမလေးရဲ့ အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးကတော့တကယ့်ကိုလီးတောင်ချင်စရာကြီးပဲ-----
တင်ကြီးတွေကအချိုးအဆစ်ပြေပြစ်ရုံမက တင်းအိဖွင့်ထွားစွင့်ကာနေကြသည် ---အနည်းငယ်လှုတ်ရှားရုံဖြင့်ကျောက်ကျောတုံးကြီးတွေနှယ်တုံခါနေကြသည်----ဖွေးဥပြီးမောက်ဖြိုးနေသဖြင့်လည်း စောက်ပတ်ကိုမလိုးခင်လီးနှင့်ဖိဖိပြီး ကလိချင်စရာအိစက်နေသည်----အရပ်ကလေးကတော့အနည်းငယ်ပုချင်သည် ---
နေဒွန်းနှင့်ယှဉ်လျှင်တော့ ခေါင်းကနေဒွန်းမေးစိအောက်ရောက်နေပြီ----မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်မည်ဆိုလျှင် နေဒွန်းရဲ့လီးက သီရဲ့ဗိုက်သားကိုသာထောက်မိနေသည်----အကယ်၍သီ့စောက်ပတ်ကိုလိုးမည်ဆိုလျှင်နေဒွန်း ဒူးနှစ်ဖက်ကို မြင်းထိုင်ကွေးချလိုက်မှသာလိုး၍ရမည့်အချေအနေမျိုးဖြစ်သည်-----ရေပန်းမှတဖွားဖွားကျနေသောရေများက သူတို့နှစ်ဦးစလုံးပေါ်သို့ပက်ဖြန်းကျရောက်နေပေရာ နှစ်ယောက်စလုံး၏ဆံပက်များကပ်နေပြီးသဘာဝအတိုင်းတောတွင်းမှကျောက်ခေတ်မောင်နှံစုံတွဲနှယ်ပင် တူ တူသေးတော့သည်-----
ထိုင် ဆပ်ပြာတိုက်ပေးမလို့----
သီက ဆရာမ နေဒွန်းက တပည့်နှယ် ရိုကျိုးစွာနာခံရင်း--- ရေချိုးဇလုံနှုတ်ခမ်းတွင်ဖင်ကိုတင်ပြီး ခြေဆန့်ထားကာကားကားကြီးထိုင်နေသည်----
လက်တဆုတ်တွင်လက်နှစ်လုံးစာပိုထွက်နေသည့်နေဒွန်းလီးတံကြီးမှာ---ဘေးတစောင်းခတ်ယိုင်ယိုင်ဆင်းနေ၏အရှည်ကမူပျော့တွဲနေစဉ်မှာပင် ၆ ခန့်ရှိသည်လမွေးတွေကတော့အတော်ထူသည်---ဒီကောင်ကအမွေးသန်သည်
သီကနေဒွန်းရှေ့တွင် ဒူးလေးထောက်ကာဆပ်ပြာမွှေးတုံးဖြင့် လမွေးတွေကြားထဲတိုက်သည်----
လမွေးတွေကြားသို့လက်ချောင်းဖြူဖြူလေးများဖြင့်နှံ့စပ်အောင် ဆပ်ပြာမြုပ်များဖြင့်ပွတ်ပြီး လီးတံကြီးကိုအပေါ်တဖက်အောက်တဖက်ဆုတ်ကိုင်ကာပတ်လည်စံနစ်ဖြင့်ညာလက်နှင့်ဆွဲတင်ပြီး ဘယ်လက်နှင့်ဆွဲတင်---တဖန်ညာလက်ဖြင့်ဆွဲတင် --ပြီးတော့ဘယ်လက်----၊
အထပ်ထပ်အခါခါ ပွတ်သတ်ပေးနေသောအခါမှာတော့လီးတံကြီးမှာလည်းတောင်လာလေတော့သည်----
နေဒွန်းကလက်နှစ်ဖက်ကိုရေချိုးဇလားနှုတ်ခမ်းတွင်တဖက်တချက်စီထောက်ကာ လီးကြီးကိုကော့ပေးထားသည်တင်းထားသောကြောင့်အကြောကြီးတွေထောင်နေသည်ကိုမြင်ရသည် ----
ဗိုက်သားမှကြွက်သားများက အမြေင်းမြောင်းထနေပြီး လမွေးတအုံလုံးဆပ်ပြာမွှေးများဖြင့်ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆုတ်ကိုင်ပွတ်သတ်ပေးနေသော သီ့မျက်နှာလေးကို မြတ်နိုးမဆုံးဟန်ဖြင့်ငုံ့ကြည့်နေသည် -----
သီက မျက်နှာလေးအမော့တွင်စူးစူးကြီးကြည့်နေသော နေဒွန်းမျက်လုံးကြီးများဖြင့်အကြည့်ချင်းဆုံရာ---
ရှက်စနိုးအပြုံးလေးဖြင့် ခေါင်းလေးကိုငဲ့စောင်းကာသဲသဲမဲမဲဖိတိုက်နေသည် -----
ရေချိုးခန်းတခန်းလုံးလည်းဆပ်ပြာမွှေးများဖြင့်မွှေးရနံ့ကသင်းပျံ့နေသည်----
ဆပ်ပြာမွှေးများဖုံးအုပ်သွားသောလီးတံကြီးကို လက်ကလေးနှင့်ဆွဲပြီး ဘေးသို့ခါထုတ်လိုက်ရာဆပ်ပြာမြုပ်အချို့ကရေစီးနှင့်အတူမျောပါသွားသည်-----လီးဒစ်ကြီးမှာလည်း မှိုပွင့်ကြီးကဲ့သို့ထီးထီးမတ်မတ်ကြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာထွက်ပေါ်လာသည် ---
သီကခါးလေးကိုခတ်ဆန့်ဆန့်လေးလုပ်ကာ ဒူးနှစ်ဖက်ကိုခတ်ကားကားလေးထောက်ပြီး လီးထိပ်ကြီးကိုနီရဲရွှန်းစိုသောနှုတ်ခမ်းလေးဖြင့် စုပ်ယူလိုက်ရာ----

အ----အာ----အင်း---ဟင်းဟင်းဟင်း

ဟုအော်ရင်းက နေဒွန်းခန္ဓာကိုယ်ကြီးတွန့်လိမ်သွား၏----

သီကဆက်၍----

လီးတံကြီးကိုပါးစပ်ထဲပြည့်ကြပ်သွားအောင် စုပ်ယူလိုက်ပြီးဂွေးစိကြီးကိုခတ်ညှစ်ညှစ်လေးနယ်ပေးလိုက်ပြန်သည် လီးတံကြီးမှာတဆတ်ဆတ်တုန်ခါရင်းသီကထပ်၍လီးအလယ်လောက်ခန့်တွင် သွားကလေးများဖြင့်မနာ့တနာလေး ဇက်ဇက်---ဇက်ဇက်ဖြင့် ဖိကိုက်ပေးလိုက်ရာ---နေဒွန်းမှာပါးစပ်ဟကာ အားကနဲအားကနဲ အော်နေတော့သည် သီကသူမ၏လုပ်ရပ်ကြောင့်နေဒွန်းထွန့်ထွန့်လူးသွားသည်ကိုကြည့်ကာကြည်နူးနှစ်သိမ့်စွာပြုံးရင်းပါးစပ်ထဲသို့ လီးကြီးတချောင်းလုံးသွတ်သွင်းလိုက်သလို လီးတံတလျှောက်ကိုလည်းမျှော့တကောင်လို လျှာလေးကို လန်းလန်း လန်းလန်းဖြင့်ထောက်တို့လိုက်ဖိထောက်လိုက်လုပ်လိုက်သောအခါ လီးတ့အောက်ရှိသုတ်လွတ်ကြောကြီးမှာ ထောင်ထလာလေသည်----

မကြာမီကပျော့တွဲနေသောဂွေးဥကြီးမှာလည်းကျုံ့လာပြီးအထက်သို့ကပ်လျှက်ဖြစ်လာလေသည် ----

သီကလီးကြီးကိုရေခဲချောင်းတချောင်းနှယ် သွင်းလိုက် စုပ်လိုက် ပြန်ထုတ်လိုက်ပြန်သွင်းလိုက်ဖြင့် လေးကြိမ် လောက်လုပ်လိုက် ပါးစပ်ထဲငုံထားရင်းခေါင်းလေးကို ရှေ့နောက်ခတ်သွက်သွက်လှုတ်ရှာပေးလိုက်ရာ လီးကြီး မှာစောက်ဖုတ်တခုကိုလိုးရသည့်နှယ် အရသာတွေထူးကဲလာပြီး သုတ်ရည်များပြည့်လျှံကာကျလာလေသည် သီက လရည်များကိုအမြတ်တနိုးနှစ်သက်စွာမြို့ချရင်း ဒစ်ထိပ်တွင်စို့ကျန်ရစ်သောသုတ်ရည်စက်လေးတစက် ကိုပင်လျှာဖျားလေးဖြင့် ယက်ယူကာမြို့ချလိုက်သည်---

လီးကြီးမှာဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ အရှိန်မသေသေး၍ အတောင့်လိုက်ဖြစ်နေသောလီးကြီးကို သီကအာခေါင် ထဲအထိထိုးယူပြီး အရင်းမှအမွှေးများသူမ၏နှာခေါင်းနှင့်ကပ်မိသည်အထိ စုပ်ချလိုက်ပြီးမှ တရှိန်ထိုးနောက်သို့ ဆွဲလျှက်ပါးလေးချိုင့်အောင်စုပ်ချလိုက်လေတော့သည်----

အား---သီ ---သီ ---သီရယ် ---

သိပါးစပ်မှပြွတ်ကနဲ ပြွတ်ကနဲ ထွက်လာသောလီးတံကြီးမှာ မသေမရှင်ရိုက်ထားသော ငရှဉ့်ကြီးတကောင်နှယ် တဆတ်ဆတ်တုန်တက်သွားပြီးမှ ရှုတ်တရက်ငိုက်ဆင်းသွားလေသည် ----

နေဒွန်းက သီ့မျက်နှာလေးကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲယူပြီးနှုတ်ခမ်းလေးကို စုပ်ယူလိုက်သည်----

သီက ဖင်ကြီးကိုဟိုသည်ခါရမ်းပြီး လီးတန်ကြီးရှိရာသို့လိုက်ကပ်လိုက်သည်----

မတ်တပ်ရက်လိုက်သောအခါမှကော့ထွက်နေသောတင်ပါးကြီးတစုံနှင့်ခုံးမောက်မာတင်းနေသောစောက်ဖုတ်ကြီးမှာ သွားရည်ယိုချင်စရာလှပမက်မောဘွယ် အက်ကွဲကြောင်းလေးနှင့်ဖြစ်နေသည်ကို စံသိန်းတွေ့မြင်လိုက်ရလေသည် နေဒွန်းစွဲလျှင်လည်းစွဲလောက်သည့်ပစ္စည်းကြီးပေပဲဟုစိတ်ထဲကထောက်ခံမိသည်----

အသက်ငယ်ငယ်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ထွားကြိုင်းသောသီတို့လိုမိန်းကလေးမျိုးတွင်ထိုသို့သောနုနုထွားထွားစောက်ဖုတ်မျိုး တွေ့ ရှိရတတ်စမြဲဖြစ်ကြောင်း ကိုစံသိန်းကောင်းကောင်းသိသည် -----စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားဘေးတ ဖက်တချက်စီတွင် မျှော့ကြီးတွေအလားယှဉ်တွဲပူးကပ်နေသောစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားထူထူကြီးတွေကမူညှစ်အား ကောင်းခြင်း လက္ခဏာ စုပ်အားကောင်းခြင်းလက္ခဏာသဘောလီးသိမ်အောင်ညှစ်နိုင်သည့်အမှတ်လက္ခဏာတွေပင် ဖြစ်သည် -----

စောက်ပတ်အမျိုးမျိုးကို အရည်ကြိုသောက်ထားသည့်နှယ်ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော ကိုစံသိန်းတယောက် သီ့စောက် ပတ်ကြီးမှာ အကောင်းဆုံးစံနှုံးထားကိုပြည့်မှီရုံမက ရှားပါးပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းမြင်ရုံနှင့်ပင်အတိအကျ သိသည်----

ယင်းအသိကြောင့်ပင်ကိုစံသိန်း၏လီးတန်ကြီးမှာ ငေါက်ကနဲ ငေါက်ကနဲ ခေါင်းထောင်လာလေသည်----

အိမ်သာခေါင်မိုးရေစည်ဘေးသစ်သားတန်းပေါ် လက်နှစ်ဘက်ထောက်ကာရင်ဘက်နှင့်မှေးထားရသည့်အတွက်လည်း အလွန်အမင်းညောင်းလာလေသည်----

ထိုစဉ် သီက နံရံကိုမျက်နှာမူကာလေးဘက်ကုန်း၍ အလိုးခံနေစဉ် နေဒွန်းကလည်းသူ့လီးကြီးဖြင့် အစအဆုံး သိင်းလိုက်ထုတ်လိုက်ဖြင့်တလစပ်လိုးနေပြီဖြစ်သည် -----ကိုစံသိန်းမျက်လုံးကြီးများက နေဒွန်းလီးတန်ကြီးတန်း

ကနဲ တန်းကနဲ စွပ် စွပ် ဝင်သွားသော သီ့ဖင်ကြားသို့၄င်း ကော့ကော့သွားသောခါးလေးနှင့်အတူ ရှုံ့မဲ့ရှုံ့မဲ့နှင့်
တွန့်လိမ်ကာပြတ်လုခမန်းကိုက်ထားသောနှုတ်ခမ်းလေးနှင့်အမူအယာတို့ကို ကိုစံသိန်းခံစားရသည်----
ရှုံ့မဲ့ကာ တွန့်လိမ်လျှက်ရှိသော သီ့မျက်နှာလေးက မျက်စိထဲတွင်စွဲကျန်ရစ်ခဲ့သည်-----
ဘေးကြည့်အရသာဟုကင်ပွန်းတပ်လိုက်နိုင်သော ကိုစံသိန်း၏ခံစားမှုသည် တချိန်ချိန်တွင်အကြီးအကျယ်ပြောင်း
လဲစေသော စိတ်အနာတခုဖြစ်မှန်းထိုစဉ်ကလုံးဝမရိပ်စားမိခဲ့ပေ-----
သီ့ကျောပေါ်မှ ကျော်လှမ်းပြီးပခုံးလေးနှစ်ဖက်ကို စုံစွဲကိုက်ကာဖိဖိသွင်းနေသော နေဒွန်းမျက်နှာကိုမူ ပြုံးနေလား
မဲ့နေလားကိုပင် ကိုစံသိန်းသတိမထားမိ ---သူ့မျက်စိအတွင်းဝယ် နှုတ်ခမ်းလေးကိုက် မျက်လုံးလေးစုံမှိတ်ပြီး
လည်ပင်းကြောလေးတွေထောင်နေအောင် အလိုးခံနေသည့် သီ့မျက်နှာလေးကစွဲသွားသည်ကတော့အမှန်ပင်
ကိုစံသိန်းတယောက်မှာ မြသီအလိုးခံရပုံကိုကြည့်ရှုနှင့် မြသီအပေါ်စွဲလန်းမှုကထိန်းချုတ်၍မရလောက်အောင်
ထက်သန်ပြီးစွဲလန်းသွားခဲ့သည်---
နောက်နေ့များမှာတော့
အကို ကိုစံသိန်း---- ကိုကို ပြန်လာမှာလားဟင်----
မြသီကထုံးစံအတိုင်းညနေဘက်ရောက်ရောက်လာသည် -----အိမ်တွင်ကြိုကြိုရောက်နေသည့်ကိုစံသိန်းကို
မေးလေ့ရှိသည် ----
လာမယ် ဗနာရီလောက်ဆိုပြန်ရောက်မှာပါထိုင်စောင့်လေ---
မြသီကယခင် မြသီပုံစံမဟုတ်တော့ နေဒွန်းနှင့်တရားဝင်လင်မယားမဟုတ်သည့်တိုင် အတူနေလင်မယားဘဝ
ဖြင့်သစ်လွင်နေသည်----
မြသီဘဝက ပုပ္ပလိကဖါ ပုံစံမျိုးလည်းဖြစ်နေ၍ ---မည်သူက အားမနာလျှာမကျိုးပြောချင်သလိုသာပြောစမ်း
ပါစေ----မြသီကတော့ကိုကိုနှင့်ချစ်နေရလျှင်ကျေနပ်ပါပြီ---
ကိုကိုကလည်း မြသီကိုအစစ လိုလေသေးမရှိအောင် ဂရုစိုက်သည်---
ယခုဆိုလျှင် မေမေ နှင့်ဖေဖေပင်လျှင် ဘုရားကျောင်းကန်ကိုအေးဆေးစွာသွားနိုင်နေပြီ---
မောင်လေးနဲ့ညီမလေးတို့လည်း ကျူရှင်ကိုအများနည်းတူယူနိုင်နေပြီ----
မြသီကိုလည်းရွှေတွဲလွဲ ငွေတွဲလွဲနှင့်လှလှပပတင့်တင့်တယ်တယ်ထားနိုင်ခဲ့သည်---ကိုကိုနှင့်တရားဝင်
လင်မယားအဖြစ်အတူမနေခြင်းတခုသာလျှင် မြသီအတွက်ကွက်လပ်ဖြစ်ခဲ့သည်----
ထို ပြဿနာက မြသီကိုပြည့်တန်ဆာတယောက်အဖြစ် နေဒွန်းမိဘတွေကနားလည်နေကြ၍ပင်ဖြစ်သည်----
ထိုသတင်း၏လက်သယ်တရားခံကစံသိန်း----
စံသိန်းက အသေးစိတ်သတင်းပို့ခဲ့သဖြင့် နေဒွန်းမိဘတွေကြားသိခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်----ပုဆိုးတန်းတင်
အကြင်လင်မယားအဖြစ်လုံးဝလက်မခံဆိုသော ရာဇသံလည်းနေဒွန်းထံသို့ရောက်လာသည်----
နေဒွန်းကတော့ စံသိန်းလက်ချက်ဟုလုံးဝမထင်ပဲ မလိုသူတစ်စုံတယာက်၏ခြေထိုးမှုလောက်သာထင်ရောင်
ဝိုးတဝါး ရှိခဲ့သည် ----ထို့ကြောင့်လည်းမိမိ၏အစွမ်းအစဖြင့်လုပ်ငန်းတခုထူထောင်နိုင်ရန်ကြိုးစားနေသည်
မြသီကိုယူလိုက်ချိန် ၊ မိဘက အမွေပြတ်ကြေညာချိန်တပြိုင်တည်း၌ နေဒွန်းတို့ကတစ်နေရာတွင် အိမ်ယာ
အသစ်ခြံဝင်းနှင့်လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခုထူထောင်ပြီးဖြစ်နေရမည်ဟု သချ်ာတွက်တွက်ပြီးလောလောဆယ် အတူ
မနေနိုင်ကြသေးခြင်းဖြစ်သည်-----
မြသီကလည်း ဝင့်ကြွေးတမျိုးပဲနော်-----
ဘာဖြစ်လို့လဲ အကိုစံသိန်းရဲ့ပြောပါဦး ---
နေဒွန်းဆီလာပြီးဆက်သနေရလို့လေ ---
ဘာဆက်သရတာလဲလို့----
အချစ်လေ အချစ်-----
အာ ---အကိုစံသိန်းကလည်းလင်မယားပဲဟာ---
မြသီကဇက်ကလေးစောင်းပြီးရှက်စနိုးလေးပြောနေသောအမူအရာလေးသည်လည်း ----ကိုစံသိန်းနှလုံးသားကို

ဆုပ်ကိုင်ခါရမ်းသလိုခံစားရသည်-----
နင်ကသာ လင်မယားလို့ထင်နေတော ငါ့အမြင်မှာတော့
ကိုစံသိန်းကဆေးပေါ့လိပ်ကိုမီးညှိရင်းမြသီ၏ဝိုင်းပြည့်ကာချစ်စဖွယ် နုနုနယ်နယ်မျက်နှာလေးကိုငုံ့ကြည့်ရင်း
ဂရုဏာသက်ဟန်ဖြင့်ထပ်ပြောသည်------
ငါကတော့ နင်အသွေးအသားကိုပေးဆက်နေရတယ်လို့ပဲထင်နေတယ်-----
ကျွန်မကတော့အဲဒီလိုသဘောမထားဘူးသိလား----
အင်း လင်းစမ်းပါဦး----အမရာ ပညာရှိမလေးရဲ့---
ကိုကို့အတွက် မြသီလေ ---ဒါပဲပေါ့ ---ခစ်ခစ်ခစ်
စိတ်ဆိုးစရာစကားတခွန်းကို ရယ်စရာလုပ်ပစ်နိုင်စွမ်းရှိအောင် အချစ်သည်တန်ခိုးထွားလွန်းသည်----
နေဒွန်းပြန်ရောက်လာသည်နှင့်အခန်းထဲဝင်ကြသည်---ရယ်သံလွင်လွင်လေးကကိုစံသိန်း၏နားထဲသို့
သံရည်ပူတွေလောင်းချလိုက်သလိုခံစားရသည်---
တဟင်းဟင်း တအင့်အင့် နှင့် ပြွတ်ကနဲ ပြတ်ကနဲ အသံတိုးတိုးလေးများကလည်းကိုစံသိန်း၏နဖူးကိုဇော
ချွေးတွေပြန်ကာမောလှပ်လှပ်ဖြစ်စေသည်----
ကိစ္စ ဝိစ္စပြီးလျှင်နေဒွန်းကမြသီကို ဆိုင်ကယ်ကြီးဖြင့်အိမ်လိုက်ပို့တတ်သည်---
ထမီလှည့်ဝတ်လိုက်ဦး---သီရဲ့---
အယ် ---ဟုတ်ပါရဲ့---ခစ်ခစ်ခစ်---
မြသီကဖင်တွင်အစိုကွက်ကြီးစွန်းထင်နေသည်ကိုငုံ့ကြည့်ပြီး နေဒွန်းလက်မောင်းကိုမနာအောင်လိမ်ဆွဲရင်း
ကိုစံသိန်းကို အရှက်ပြေရယ်ပြလိုက်သည် ----
ထိုသို့သောကြည်နူးဆွတ်ပျံ့ဘွယ်လှုတ်ရှားမှုတွေကိုတွေ့ရသည်ကလည်း ကိုစံသိန်းအတွက် တမင်ကလိခံ
နေရသလိုထင်မှတ်မိပြန်သည် ---
ကိုကိုက သုံးလေးခါတောင်ဆိုတော့---
အမယ် သူလည်းပါတာပဲဥစ္စာ---
ကိုစံသိန်းရှေ့မှာမလေးမခံ့ကလူကျီဆယ်ကြလေတိုင်း ကိုစံသိန်းတယောက် အံကြိတ်ရင်းအရက်ကို တခွက်
ပြီးတခွက်ဆင့်သောက်မိလေသည်----လက်ထဲ၌ဆုပ်ကိုင်ထားသောအရက်ခွက်သည်လည်းတဆတ်ဆတ်
တုန်နေခဲ့သည်----
ဒီအထဲ ---နေဒွန်းကလည်းအနေအထိုင်မတတ်---ဥပမာ ဖိနပ်မှောက်နေသည်ကိုကုန်းပြီးလှန်နေသော
မြသီ၏ဖင်ကြီးကို နောက်မှဆွဲဆွဲလိုးသည့်ဟန် လုပ်တတ်သေးသည်---
အား---ကွာ ----ကိုကိုကလည်း အကိုစံသိန်းကြီးရှေ့မှာမကောင်းပါဘူး----
မြသီကမျက်နှာလေးကိုမှုန်ခါ ကိုစံသိန်းကိုရှက်ရွံ့ဟန်လေးနှင့်ကြည့်ရင်း ပြောတတ်သည်
ထိုသို့သောအခါမျိုးတွင်နေဒွန်းကိုဒါးနှင့်ထထိုးချင်စိတ်ကိုမနည်းကြီးမြို မြိုသိပ်ထားရသည်-----
သို့သော်ကိုစံသိန်း၏ ပြင်ပလက္ခဏာကမူ ညီနှင့်ညီမကိုခွင့်လွှတ်သေညအစ်ကိုကြီးတယောက်၏မျက်နှာမျိုးဖြင့်
ကုလားထိုင်နောက်မှီကို မှီရင်းပြုံးယဲ့ယဲ့ဖြင့်ကြည့်နေတတ်သည်-----
စင်စစ် ထိုအကြည့်သည်အေးစက်မာကြောသောအရက်စက်ဆုံးသောအကြည့်စိမ်းကြီးဖြစ်ခဲ့လေသည်----
အခန်းထဲမှအကြည်ဆိုက်ကာ တယောက်ခါးလေးကိုတယောက်ဖက်ကာ မြသီပုခုံးလေးကိုကျော်ကာ နို့လေးကို
လက်ဝါးကြီးဖြင့်အုပ်ကိုင်ရင်း ဇိကနဲ ဇိကနဲ ညှစ်ကစားလျှက် နေဒွန်းက မိုးမမြင်လေမမြင် ----ကိုစံသိန်းကို
ပါမမြင်ပဲ အပျော်ကြီးပျော်နေလေသည်---
မြသီကလည်းတခါတရံ ယားတယ်ဆို ပြောမရဘူးလား---ကဲဟာ----ဟုဆိုကာ နေဒွန်းပေါင်ကြားမှလီးတံကြီးကို
လူရှေ့မရှောင် သူရှေ့မရှောင် ကိုင်ညှစ်လျှက်ဆော့ကစားနေတာမျိုးကိုကိုစံသိန်းမနှစ်ခြိုက်---
တွန်းတွန်းတိုက်တိုက်ဖြင့်အိန္ဒြေမဲ့ သိက္ခာမဲ့စွာနေထိုက်ကြခြင်းကလူမဆန်----
အပူအပင်ကင်းကင်းနှင့်ချစ်ခြင်းကိုပုံဖော်နေကြသည်ကို ကိုစံသိန်းမရှုစိမ့်နိုင် ---ရှင်းရှင်းပြောကြရစတမ်း

ဆိုလျှင် မနာလိုဘူးဟေ့ ဟူသောသီချင်းထဲကအတိုင်းပင်----ဘာလေးပဲလုပ်လုပ် ဘာလေးပဲပြောပြော
မြသီကကိုစံသိန်းထံတချက်ဝေ့ဝေ့ကြည့်တတ်တာ ကဲ ပြော ဘာသဘောလဲ--
မြသီလာရင်ကိုစံသိန်းတယောက်အမြဲတမ်းအရက်ပဲသောက်နေတာပဲ သူများတွေလိုအဖော်လေး ဘာလေး
ရှာပါလား---ဆိုသည့်စကားလုံးမျိုးကလည်း သမရိုးကျနောက်ပြောင်သောစကားမျိုးဖြစ်လင့်ကစား----
ကိုစံသိန်းအသဲကို ငရဲမီးနှင့်ပက်သလိုခံသားရသည်----မြသီကိုမြင်လိုက်သည်နှင့်ကိုစံသိန်းအမြင်အာရုံတွင်
ရေချိုးခန်းလေးထဲတွင်လေးဘက်ကုန်းရင်း အင်းကနဲ အင်းကနဲ အလိုးခံနေသော ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးပဲ
မြင်နေသည်---သီချင်းရေးဆရာတွေစပ်ဆိုကြသလို ဖိုးလမင်းအရိပ် ရေပြင်မှာထင်ဟတ်နေသည်ကို ရယူလို
သောစိတ်နှင့်ကြိုပ်မိုတ်ဆုတ်ကိုင်မိသူနှယ်----လှိုင်းဂယက်တွေကြားငွေလလေးပျောက်သွားမှာကိုစိုးသည်
သိုစံသိန်း၏ထာဝရအလှအဖြစ်မြသီ၏အလှသည် ထာဝစဉ်ရှမ်းလဲ့နေမြဲဖြစ်သည်------
အကိုစံသိန်း ကိုကိုရောက်ပြီလားဟင်-----
အင်း အခန်းထဲမှာ---
ဟယ် ဒီနေ့အစောကြီးပဲ---
သွား သွား ညနေစာကျွေးလိုက်ဦး----
ကြည့်ပါလား----အကိုစံသိန်းကြီးနော် ----ဟင်း---
အခန်းလေးထဲ ကော့ကော့ကျော့ကျော့လေးပြေးဝင်သွားပြီးမှ မျက်နှာအိုအိုလေးဖြင့်ပြန်ထံက်လာသော မြသီ
မျက်နှာလေးက မုန့်ကျပျောက်သောကလေးလေးနှယ် နှုတ်ခမ်းလေးစူ ပါးလေးဖောင်းပြီး ခြေလေးဆောင့်ကာ
ကိုစံသိန်းပုခုံးကြီးကိုလွဲလွဲထုရင်း----
ကဲ ကဲ မှတ်ထား-----ဒီကအဟုတ်မှတ်လို့
ကိုစံသိန်းကမြသီ၏လက်သီးဆုတ်လေးကိုအသာအယာဖမ်းဆုတ်ရင်း--ရယ်သည် ----
သူ့ရင်ထဲကတကယ်ကိုကြည်နူးပျော်ရွှင်သလိုခံစားရသည်---
ထိုခံစားမှုသည်ရေရှည်မခံ----သူတပါးကစားစရာကိုခဏကိုင်ရသလိုမပြည့်ဝ---
ပိုင်ရှင်လာလျှင်ပြန်ပေးရမှာပဲဆိုသောအတွေးစိတ်က ကိုစံသိန်း၏အပျော်စိတ်ကိုရိုက်ချိုးပစ်လိုက်သည်----
နင်တို့ကို ကြည့်ရတာသိပ်ပျော်နေတာပဲနော်-----
အင်း---ဘယ်လိုပြောမလဲ---သူချစ်ကိုယ်ချစ်ဆိုတာသိပ်ရှားတယ်လေ----ခု သီတို့နှစ်ယောက်ကတယောက်
ကိုတယောက်မြို့မလောက်ချစ်ကြတာ---အဟုတ်---
အတည်လိုလို အပျက်လိုလိုစကားအဆုံးတွင် ---လှောင်ရယ်သံတချက်ကိုသတိပြုမိသည်---
ကိုစံသိန်းက အနီးကပ်မြင်နေရသော မြသီ၏ပါးလေးကို တရှိုက်မက်မက် နမ်းချင်စိတ်ပေါ်လာသည်ကိုချိုးနှိမ်
ထားရသည်----
မြသီမှာယခုအခါအပြည့်ဝဆုံးလမင်းလေးနှယ် အစွမ်းကုန်လှပနေပြီဖြစ်သည်---ငွေပြည့်စုံလာသည်နှင့်အမျှ
မ သဘာဝ အပြင်အဆင် အချယ်အသတွေကခေတ်မှီမြင့်မားလာသည် ---ကြွေရည်တောက်နေသော ပါးပြင်
လေးများကပန်းသီးလေးလိုနီရဲပြီး ပါးအို့လေးတွေကအမြဲပြည့်တင်းနေကြသည်----ပင်ကိုယ်ဝိုင်းစက်သော
မျက်လုံးလေးကို ဝိုင်းရံကာ ဒီရှဲဒိုးတွေခတ်ပါးပါး ခတ်ရေးရေးမွေးပေးထားသဖြင့် သူငယ်အိမ်သည် ကြယ်ညီ
နောင်နှယ် တောက်ပနေလေသည် ----
နေဒွန်းဆိုကိုစံသိန်းကအကြောင်းသိ ပေါင်းကြည့်မှနားလည်နိုင်သောအချစ်ငပေါလေးက မြသီကို ဖြစ်နိုင်လျှင်
ရွှေနားကွပ်ပေးချင်နေပုံရသောသူဖြစ်သည်----
မြသီဝတ်ထားသော နားကွင်းလေးကို အသဲပုံလုပ်၍ ထိုနားကွင်းအပြားတလျှောက် သူတို့ချစ်သောရက်စွဲကို
ရိုက်နှိပ်ထားသည်---- ဒီကောင်ကိုက အုပ်သဲကျောက် လုပ်ငန်းရှင်တဦးဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မြသီကိုရွှေနားကွပ်ကာ
မြစီချယ်ပြီးစိန်ပွင့်တွေနှင့် တက်ပေးချင်တက်ပေးဦးမည့်စောက်ရူးဖြစ်သည်----
ဒဿဂီရိကို မယားခိုးလို့စွတ်စွဲကြတယ် ----ဒါပေမဲ့စဉ်းစားကြည့်လေ မြသီအချစ်ဆိုတဲ့ဘုံပိုင်ပစ္စည်းကို လေး
တော်တင်ပြီးခွဲတမ်းချခဲ့ကြတာရောတရားသလား----ကိုယ်ကပြိုင်ပွဲမဝင်ခဲ့ရပါဘူး ---လက္ခဏာလိုလေးညို့ကို

ကိုင်ပြီးပြန်ချခဲ့တဲ့ ကောင်စားမျိုးလည်းမဟုတ်ပါဘူး-----ဒီပြိုင်ပွဲကို သိကိုမသိလိုက်ရတာပါ------
ပြီးတော့ဒီလောက်တန်ဘိုးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းမှန်းလည်းမသိခဲ့ဘူး--- မင်းကမယ်သီတာကိုရသွားတော့ ပထမဆုံး
ရွှေပေါ်မြတင်ထားခဲ့တာပဲလေ---အခုနေဒွန်းကမြသီကိုထားသလိုပဲပေါ့---ကြွေသွားကွဲရှသွားမှာစိုးရိမ်သလိုပဲ
ဖွဖွလေး---ရှရှလေး-----
ဒါတွေကိုမြင်တွေ့နေရတဲ့ဒဿဂီရိရဲ့ရင်မှာ ဘယ်လိုခံစားနေရမယ်ထင်သလဲမြသီ---မင်းစဉ်းစား----
ဖိတ်ခေါ်ပြိုင်ပွဲမှာရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပေမဲ့ အပြင်လောကရဲ့ အလွတ်တန်းပြိုင်ပွဲမှာသူဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်တယ်လေမြသီ
မယ်သီတာကို သာမန်စိတ်ဝင်စားမှုလောက်နဲ့ ဒဿဂီရိရဲ့အသဲကို စာဖွဲ့ခဲ့ကြတာမဟုတ်ဘူး-----
ဟဲ---ဟဲ---ဟဲ---ဒါပေမဲ့ မြသီ----ဒဿဂီရိရဲ့ ဇတ်ကောင်စရိုက်ကို ကိုယ်တော့မကြိုက်ဘူး----
လုပ်သလိုလို မလုပ်သလိုလိုလုပ်မနေဘူး ---လုပ်စရာရှိရင် ပြောင်ကျကျပဲလုပ်တတ်တယ်----
သူလိုချင်တာဒါပဲလေ---သူလိုချင်တာကိုရအောင်ယူပြသွားနိုင်တယ်-----ဒဿကိုလူဆိုးကြီး--
အချစ်ရှုံးသမားလို့ဆိုကြပေမဲ့ ကိုယ်ကတော့ယောကျာ်းပီသသူပဲလို့မြင်တယ်----
သူ့တိုင်းပြည်မှာသီတာဒေဝီရှိစဉ်ကာလက သူဟာသီတာဒေဝီအနားကတဖဝါးမှမခွာခဲ့ဘူး---
သူ့အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပေမဲ့ နှလုံးသားမှာအောင်ပွဲရသွားခဲ့ပါတယ်--မြသီ
ရာမဇာတ်ကို နောက်ဆက်တွဲချယ်မှုန်းသွားသူတေကွ မယ်သီတာနဲ့သူမတို့ရဲ့သမီး ----
တခါတရံမှာ ဒဿရှိရာအနောက်စူးစူးကို လေသာပြုတင်းကနေ မျှော်နေလေ့ရှိသတဲ့----
ရာမနဲ့ရတဲ့သမီးတော်လေးက ----
မယ်မယ်ဖုရား---ဒီ ဒဿဆိုတဲ့ဘီလူးကြီးကို သမီးတော်တွေ့ရင်ပါးရိုက်ပစ်ချင်တယ်----လို့ဆိုတော့
မယ်သီတာကစိုးစိုးထိပ်ထိပ်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုပဲ -----
အချစ်ဆိုတာကိုသမီးနားမလည်သေးပါဘူးသမီးရယ် လို့ပဲ အဆုံးသတ် အဖျားခတ်ပြီးချယ်မှုန်းသွားသေးတယ်
သဘောက လူကြမ်းကြီးရဲ့ကြမ်းတမ်းတဲ့အထိအတွေ့ကို သီတာဒေဝီမေ့လို့မရတာမဲပြောင်နေတဲ့ကျောက်သား
(ကိုယ့်လိုပေါ့လေ) ထွားကြိုင်းသန်မာတဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ထက်သန်တဲ့ အချစ်ပြယုဂ်တွေဟာ ဘာကြောင့်သီတာဒေဝီ
ကိုဖမ်းစားနိုင်ခဲ့တာလည်းပြော----
ဒါကြောင့် ---စံသိန်းယောက်ဖောက်ပြန်သွားပြီ---ဝိုင်းဖမ်းလိုက်ကြပါဗျို့လို့ ဝိုင်းအော်ချင်လဲအော်လိုက်ကြပါတော့
ကို မြသီကိုချစ်တယ်---ရယူလိုစိတ်နဲ့ကိုချစ်တာ-----ဒါကြောင့်ဒီအကြံတွေကြံခဲ့ရတာပါမြသီ----
လူ့အကျင့်သိက္ခာတွေဖောက်ဖျက်သူလို့ ကိုယ့်သမိုင်းမှာတော့ ကျန်ရစ်မှာပါ----ဒါပေမဲ့မြသီ မင်းလေးကိုချစ်တဲ့
စိတ်နဲ့ ကိုယ်စွန့်စားဆုံးဖြတ်လိုက်မိတာပါ---ငွေလမင်းလေးရယ်---
အကို ကိုစံသိန်းကြီး ကိုကိုရောက်ပြီလား---
မသိဘူး---
ကြည့်ပါလား ကိုစံသိန်းကြီးနော်----
လာနေကျ တရက်ခြားနှစ်ရက်ခြားဆိုသလို မြသီရောက်လာတတ်သည်---ထိုနေ့ကမြသီဝတ်လာသော ထရိုက်ပွင့်ရိုက်
အပြာထမီလေးဟာ မြသီရဲ့အုံကြွနေတဲ့အောက်ပိုင်းထုကြီးကို ပီပီသသတရစ်စီ ထုတ်စီးပြထားသလို ဖြစ်နေ၏
ပြောစမ်းပါ----ပြန်လာမှာမဟုတ်လား----
ထိုင်ပါဦးဟာ နင့်အစားမောလိုက်တာ-----
အင်-----ကိုစံသိန်းကြီးကလည်းမေးတာမဖြေပဲနဲ့----
မျက်ဝန်းလေးညို---မျက်တောင်လေးတွေစင်းပြီး----နှုတ်ခမ်းစူ ပါးလေးဖောင်းပြီး ခြေထောက်လေးဆောင့်ပြ
တတ်တဲ့ ချွဲတဲတဲအမူအရာလေးဟာ ကိုစံသိန်းအတွက်တော့ ရေချိုးခန်းထဲကအမူအရာလေးလောက်မခိုက်
ဒီနေ့ပြန်မလာဘူးတဲ့-----
တကယ်-----
အော်---မင့်ကိုငါကနောက်နေရမှာလားဟ---- သူဆောက်ထားတဲ့ပျဉ်ထောင်အိမ်လေးမှာရှိနေမယ်တဲ့---
မြသီလာရင်အဲဒီကိုလိုက်ပို့ပေးလိုက်ပါတဲ့----ဒါပဲ----

ဟယ်----အိမ်သစ်ကလေးနော်---ဟုတ်တယ် ကိုကိုပြောဘူးတယ် ကိုယ်ပိုင်အိမ်လေးတလုံးဆောက်မယ်တဲ့
ကဲ သွားမယ်လေ---ထလေ အကို ကိုစံသိန်းကြီးကလဲ-----မြသီက
ပုဆိုးလျှော့ရဲရဲနှင့် ကုလားထိုင်မှာထိုင်နေသော ကိုစံသိန်းကိုအတင်းဆွဲထူသည့်အတွက် ကိုစံသိန်းကကြီးအထ
ဟောတော့------ဖြစ်ပြီ ခစ်ခစ်-----ခစ်----
မဲကနဲ ပုဆိုးလျှောအကျ မြသီမျက်လုံးလေးများဝိုင်းစက်သွားပြီး ကိုစံသိန်းကိုကျောခိုင်းကာလက်ခုတ်လေးတီးပြီး
ခါးလေးပေါ်လက်ထောက်ကာ တအားရယ်သည် ------
တသိမ့်သိမ့်ရယ်မောနေသော မြသီ၏တင်ပါးကြီးများမှာဝိုင်းစက်လျှက် ဝက်သားတုံးကြီးတွေလိုသွက်သွက်ခါနေသည်
မြသီ၏ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးမှာတုံခါနေသည်----
ကိုစံသိန်းကလုံချည်ကိုသေသေချာချာပြင်ဝတ်ရင်း-----
နင်ကဒါလေးမြင်တာနဲ့ ဘာဖြစ်ရတာလဲ----
အိုး----ဟိုဟိုဟို-----ဒါ-ဒါလေးမှအဟုတ်တာ----ဒါကြီး-----ဟာ ဟာ ဟ
မြသီက သူမ၏လက်မောင်းလေးကိုအလယ်မှထောက်ပြလျှက် ဆက်လက်ရယ်မောနေပြန်သည်-----
ပထမတော့ ကိုစံသိန်းကသာမန်အပြောင်အပျက်ကိစ္စလောက်သာ သဘောထားသည်----
ဒီလောက်လူလားမြောက်နေပြီ ဒီနေ့အထိအသုံးအဝင်ဘူး----ခစ်ခစ်ခစ်----
ထိုစကားတလုံးသည် ကိုစံသိန်း၏မျက်နှာကိုအက်ဆစ်နှင့်ပက်လိုက်သလိုပြင်းပြင်းပြပြခံစားလိုက်ရသည်----
မြသီကိုလည်းခတ်တွေတွေကြီးတချက်ကြည့်ဖြစ်သည်-----
လေးတင်ပွဲအခန်းအနားရုတ်သိမ်းစဉ်က-----အောင်ပွဲရ ရာမမင်းသားနောက်သို့ ပုဝါလေးတန်းကာ လိုက်ပါ
သွားရှာသော သီတာဒေဝီ မင်းသမီးလေးကိုမင်းဒဿကြည့်သောအကြည့်နှင့် ထပ်တူပြုရလျှင် ကိုစံသိန်း၏
အကြည့်ကပိုမိုစူးရောက်နက်ရှိုင်းနေသည်-----
ကိုစံသိန်း၏အကြည့်စူးစူးကြောင့်မြသီရယ်ရင်း မိမိစကားမှားသွားခြင်းကိုသတိရပြီး ဘရိပ်အုပ်လိုက်သည်----
သွားကြမယ်လေ အကို----
မြသီလမ်းကြောင်းလွှဲရင်းအားယူပြီး တိုက်ပုလေးရှေ့သို့ထွက်လိုက်သည်-----အပြင်ကအလင်းရောင်သည်
အလင်းရောင်အားနည်းသောတိုက်ပုလေးအတွင်းသို့စူးဝင်နေခြင်းဖြစ်ရာ အောက်ခံ စကပ်မပါသော မြသီ၏
ထမီလေးမှာ ပါးလျားစွာဖြင့် အောက်ပိုင်းတပိုင်းလုံးကို ဌ-ဗ္ဒ ရိုက်သလို ဓာက်မှန်ဖလင်ပြားပေါ်တွင်အရိပ်ထင်
သည့်နှယ် ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းပေါ်သွားသည်-----
ပေါင်တံသလုံးသားတို့ အထစ်အရစ် အသိမ်အငယ်နှင့်တင်ပါးကြီးမှာ ဘေးတဖက်စီကားထွက်မှုအားလုံးကိုကြည့်
ရသလိုပင် ထင်ရှားနေသည်------
အထူးသဖြင့်ဂွဆုံမှစုချွန်ကာ ထိုးထွက်နေသော စောက်မွှေးစုစုလေးမှာ ကိုစံသိန်းမျက်စိ၌ ပိုမိုထင်ရှားစွာမြင်သွားကြောင်း
မြသီ မရိပ်မိချေ---- အပြင်၌ကိုစံသိန်းစီးနေကျ **FIMLIY TWO DOORS CAR** လေးရှိသည်---
ထိုကားလေးနှင့်ပင်နှစ်ယောက်သားထွက်ခဲ့ကြသည်----
မင်္ဂလာဒုံ ပျဉ်းမပင် ဝါယာလက် မြို့ပြနှင်းဝေးသောကျေးလက်အငွေ့အသက်များကိုရှူရှိုက်မိသောမြသီအာရုံတွင်
ကြည်နူးလွတ်လပ်ခြင်းအရသာ သဘာဝမှတူးဖော်ရရှိခံစားနေမိရာ ရွှင်မြူးနေမိသည်------
တရိပ်ရိပ်ပြေးနေရာမှ ကားလေးကရော်ဘာတောလေးတခုဘေးရှိ နိမ့်ဆင်းသွားသောလမ်းလေးအတိုင်းဆင်းလာခဲ့သည်
ခြံကကျယ်လားဟင် အကိုစံသိန်း----
ပေတရာ ပေရှစ်ဆယ်ပဲ သိပ်အကျယ်ကြီးမဟုတ်ဘူး----အနေတော်ပဲ နောက်ပြီးနှစ်ယောက်ထဲနေမှာပဲ---
ဟုတ်တယ် ကိုကိုက ခတ်ကျဉ်းကျဉ်းပဲကြိုက်တယ်---
အဲဒါတော့ နင်ပြောမှလား----
ဘာလဲ----ကြည့်ပါလား---စကားအကောင်းပြောနေရာက----
ဟောဗျာ---ငါက ဘာပြောလို့တုံး----
တော်ပါ----အကိုစံသိန်းကြီးနော် မရိုးတော့ဘူး----

အေးပေါ့ဟာ----နင်တို့ကရိုးစရာရှိနေပြီကိုး-----
ဟော ကြည့်ပါလား တော်ပြီ----
မြသီက ကိုစံသိန်းပေါင်ကို ဖက်ကနဲလှမ်းပုတ်ကာ ပြုတင်းမှအပြင်ငေးရင်လိုက်ပါလာသည်----
ပထမ ကိုက်လေးငါးဆယ် အတွင်းကျင်းတွေချိုင့်တွေရှိနေပြီး ကားလေးကလည်းလမ်းလေးအတိုင်း တလိမ့်ချင့်လိမ့် ဆင်းကာ
လက်ဝဲဘက်တွင်ရှိသော ဆောက်လက်စရပ်ကွက်လေးတခုအတွင်း အစွန်ဆုံးမှ သွတ်မိုးပျဉ်ထောင်
အိမ်လေးရှေ့တွင်ရပ်လိုက်သည်----- ခတ်ဝေးဝေးတနေရာတွင်စူပါကပ်ဆိုက်ကယ်လေးတစီးက အခြားအိမ်ရှေ့၌
ရပ်ထားသည်------
ဘာ အပင်မှမစိုက်ရသေးဘူးနော်-----
အခုစိုက်ကြလေ---
ဘာစိုက်ရမှာလည်း အကိုစံသိန်းရဲ့-----
သစ်ပင်လေ-----အချစ်သစ်ပင်----
ကြည့်ပါလား ဒီညနေအကိုစံသိန်းကိုကြည့်ရတာ တမျိုးပဲ သိလား----ဟင်း----
ကိုစံသိန်းရင်ထဲ ဒိတ်ကနဲဖြစ်သွားသည်----ဒီကောင်မလေးစိတ်ဖတ်ပညာများတတ်နေရော့သလား-----
ကိုကို ဘယ်အချိန်လောက်ရောက်မှာလည်းဟင်-----
အဲဒါတော့ ငါလည်းမသိဘူး--- ဒီကို တန်းလာလို့ပဲပြောခဲ့တာ----
မြသီကညနေစာတောင်မစားရသေးဘူး----
ဒီမှာပဲအားလုံးစီစဉ်ထားတယ်---အိမ်ပေါ်တက်------
အိမ်ပေါ်သို့နှစ်ယောက်သားတက်ခဲ့ကြသည်-----အပြင်မှသွင်ပြင်လက္ခဏာနှင့်ခြားနားစွာ အတွင်း၌
ကော်ဇော----ကုလားထိုင်---ထမင်းစားပွဲအားလုံးမှာ ပလပ်စတစ် ပစ္စည်းတေါ်လို အပေါစားတွေကြီးဖြစ်သည်
ထူးဆန်းသည်က အငွေ့ထောင်းထောင်းနှင့် ပြင်ဆင်ခူးခတ်ထားသော ထမင်းပွဲကြီးပဲဖြစ်သည်-----
ဟောတော့---လူလဲမတွေ့ပဲနဲ့----
ဘာလဲ မြသီ ပုံပြင်တွေထဲကလို နတ်တွေဖန်ဆင်းတယ်များ ထင်နေလား---ဟားဟားဟား-----
ဒီမှာ အစောင့်ရှိလား အကိုစံသိန်း-----
ရှိတာပေါ့ဟ ဖထီး ဖိုးစောဆိုတာ ထမင်းဟင်းချက်ကောင်းသလားမမေးနဲ့---သံရုံးမှာစားဖိုမှူးလုပ်လာတာ
ဒါသူ့လက်ရာတွေလေ----
ထမင်းဝိုင်းက ဟော်တယ်ထမင်းဝိုင်းလိုပင် အစိမ်းကြော် ချိုချဉ်ကြော် ကုန်းဘောင်ကြီးကြော် ကော်ရည် မြူစွမ်
ဘဲကင် စုံလင်လှသည်-----
ရှယ်ပဲနော် အကိုစံသိန်း--- အဲဒ့ကြောင့် ကိုကို ကချစ်ဖိုကောင်းတာ သိလား----
မြသီကပြောပြောဆိုဆို အစိမ်းကြော်ပန်းကန်ပြားကြီးထဲမှ---အသားဖတ်တဖတ်ကိုကောက်စားရင်းပြောသည်---
ကိုစံသိန်းရင်ထဲတွင် အောင့်သွားသလိုခံစားလိုက်ရသည်---
နင့်လင် ကပ်စီးနဲ အဲဒါမျိုးစီစဉ်လိမ့်မယ်အားကြီးကြီး----
ဟင် ဒါဖြင့် ဒါဘယ်သူစီစဉ်ခိုင်းတာလဲ----
ငါပေါ့ဟ---ချစ်ဖို့ကောင်းတာ ငါပဲနေမှာ---
ဟုတ်လား အကိုစံသိန်းစီစဉ်ထားတာလား----မျက်မှောင်လေးကုတ်ကာ တစုံတရာကိုစဉ်းစားနေရင်းမေးလိုက်၏
အကိုစံသိန်းက ဘာလို့ဒီလောက်တောင်အကုန်အကျခံရတာလဲ----
နင်တို့အိမ်သစ်တက်ပွဲကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ပေါ့---
အော် ---ရှင်းပြီ---ရှင်းပြီ----
ထိုတော့မှ မြသီမျက်နှာလေးသံသယကင်းစွာဝင်းပသွားပြီးထမင်းစားပွဲအောက်တွင်ရှိသွင်းထားသော
ထိုင်ခုံအဖြူလေးကိုပေါ့ပါးစွာဆွဲယူ၍ထိုင်လိုက်သည်-----
အချိုရည် တခုခုသောက်ဦးလေ မြသီ----ဘာသောက်မလဲ----

ရလားသောက်ချင်တာပေါ့---ကရင်ဆိုဒါလား----
ဟင့်အင်း ဆဲဗင်းအပ် နဲ့ ပပ်(ပ)စီပဲရှိတယ်----
ထိုစဉ် အသက် ၄၀ ခန့်ရှိသောကရင်လူမျိုးတဦး ထမင်းအုပ်ကြီးကိုင်ကာထွက်လာသည်-----
ဖထီး---ဒါက ကျွန်တော်ပြောတဲ့ မြသီလေ-----
တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် တူမလေး--- ကြိုးစားပြီးချက်ပြုတ်ထားပါတယ်---သုံးဆောင်ပါနော်----
ဖထီး---သူ့အတွက် အချိုရည်ယူပေးပါဦးနော်---
ဟုတ် -----အဆင်သင့်ပါပဲ ဆရာလေး---
ဖထီးမျက်လုံးတွေကနီမြန်းနေသည်---မြသီအနားမှဖြတ်လျှောက်သွားစဉ် ဖထီးထံမှ ချဉ်စူးသော အရက်ဟောင်အနံ့ဆိုးကိုရှူရှိုက်မိသည်----
အရက်ကြာကြာသောက်တဲ့လူတွေ ကိုယ်ကနံတယ်နော်----
မြသီစကားကြောင့် ကိုစံသိန်း တယောက်အလန်းတကြားမော့ကြည့်လိုက်ပြီး-----သူ့အင်္ကျီပုခုံးစကိုဆွဲယူနမ်းရင်း
အကိုစံသိန်းရောကြာကြာသောက်ရင်နံလား--အရက်ပဲ ဖော်လုပ်နေရတာဆိုတော့ မြသီရယ်----
မဆိုင်ပါဘူး--အကိုစံသိန်းတို့ကဆင်ခြေတွေကြီးပဲ----ပြောရင်းက ကိုစံသိန်းရှေ့မှောက်ထားသောပန်းကန်ကို
လှန်ပြီး ထမင်းထည့်ပေးလိုက်သည်----
ဟိုကောင်တော့ ဘယ်အချိန်ရောက်မလဲမသိဘူး----
အကို ---ကျွန်မဟာကိုလှန်ပေးပါဦး----
ဟင်---ဘယ်ဟာကို လှန်ပေးရမှာလဲ----
ပန်းကန်---ပန်းကန်----ထမင်းထည့်မလို့----
စကားတလုံးတည်းက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ငြိမ်သက်သွားစေနိုင်လောက်အောင်တာသွာပါသည်----ကိုစံသိန်းနှင့်
မြသီတို့ နှစ်ယောက်လည်း အတွေးကိုယ်စီနှင့်ငြိမ်သက်နေကြသည်-----
မိုးတောင်ချုတ်တော့မယ်နော်---
ဟုတ်တယ်---ဒါပေမဲ့ တခါတလေ ည ၉နာရီထိ မြို့ထဲကိုပြန်တဲ့ကားရှိတော့ တပန်းတော့သာသေးတာပေါ့----
ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ့ဒါပေမဲ့ ဘတ်(စ)ကားနဲ့ဆိုဒီခရီးမလွယ်ဘူး---
ဒါပေါ့ ---ဒါကြောင့်လည်း နေ့ခင်းဆို ဒီမှာလာအပန်းဖြေကြပြီး မိုးချုတ်တာနဲ့ အားလုံးလိုလိုမြို့ဘဲပြန်တက်ကြတာ
ဒီရပ်ကွက်လေးက သူဌေးရပ်ကွက်ဆိုပါစို့-----
အိမ်တွေ ဒီလိုပဲထားခဲ့တာပဲလား----
သော့ခတ်ပြီးတော့ ဖထီးကိုအပ်ခဲ့ကြတာပဲ-----ဖထီးနဲ့ နောက်တယောက်က ဒီရပ်ကွက်လေးကိုကင်းစောင့်တယ်
လခရတာပေါ့----မြသီရဲ့စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့မလုံခြုံသလို ခံစားလိုက်ရသည်----
ထိုစဉ် ဖထီးပြန်ရောက်လာပြီး တူမလေးအတွက် အချိုရည်ပါ----ဒါက ဆရာလေးအတွက် ချလိုက်ပါဦး ဟဲဟဲ----
ဟာ ဖြစ်ပါ့မလား ဖထီးရဲ့---ကားပြန်မောင်းရဦးမှာ----
လုပ်အားရတယ် ----လုပ်ပါ ဆရာလေးရဲ့ ဒါမှ----
ဖထီးက စကားတပိုင်းတစနှင့်ထွက်သွားသည်
ကိုစံသိန်းက အရက်ခွက်ကိုကိုင်လျှက်ဆတ်ကနဲမော့ချပြီး ရှုံ့မဲ့သွားသည်----အသားလုံးကြော်တခုကိုကောက်ဝါးလိုက်
သည်-----
မြသီကတော့ ထမင်းစားလိုက် အချိုရည်သောက်လိုက်နှင့် ညနေစာကို စတင်စားသောက်နေတော့သည်----
အချက်အပြုတ်ကလည်း အကယ့်ကိုစံမှီပါသည်----အဆင့်အတန်းရှိစွာချက်ပြုတ်ကျော်လျော်ထားသမို့လည်း
စားရင်း စားရင်းနှင့်ဗိုက်ကလေး တင်းသွားရလေသည်----
ကောင်းရဲ့လား မြသီ ထည့်ဦးလေ ----
ကောင်းတယ် ---ဟင်းဟင်း ----ကိုကိုလာရင်သူ့ကိုမစောင့်ပဲ စားရမလားဆိုပြီး မြသီကို ပွန်နေဦးမှာသိလား--
အကိုစံသိန်းရေ တော်ပြီ တော်ပြီ----

လက်သုတ်ပဝါလေးဖြင့် နှုတ်ခမ်းလေးဖွဖွပွတ်သုတ်ရင်းပြောလိုက်သည်----
အမှောင်ထုကအပြင်မှာ စိုးမိုးစပြုလာသည်----
ဖထီးကလက်ဆွဲ ဖန်အိမ်လေးကိုလာချပေးပြီးပြန်ထွက်သွားသည် အရိပ်ယောင်တောင်မမြင်ရတော့ချေ
ကိုကိုကလည်းကွာ -----မိုးချုတ်လိုက်တာ-----
လာမှာပါ---ကိုစံသိန်းက ကုန်သွားသောအရက်ခွက်ထဲသို့အရက်ထပ်ငှဲ့ရင်းပြောလိုက်သည်---
ကုလင်းကိုစားပွဲပေါ်ပြန်ချရင်းက မြသီကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သည်----
မြသီကလည်း အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်မိသည်---
ကိုစံသိန်းကပါးကြီးတွေဖောင်းသွားအောင်ပြုံးပြလိုက်သည်-----
ကိုစံသိန်းထံမှ ဤကဲ့သို့သောအပြုံးမျိုးတခါမှမမြင်ဘူးသောကြောင့်မြသီစိတ်ထဲလေးလေးလံလံဖြစ်သွားသည်
နောက်ထပ်တခွက်ထပ်ငှဲ့သော ကိုစံသိန်းကိုကြည့်ရင်း သက်ပြင်းလေးရှိုက်မိသည်-----
ကိုစံသိန်းကအရမ်းသောက်တာပဲနော် တော်ရောပေါ့----
ဟဲဟဲ---တော်ပါပြီ----ဒါပဲ---ဒါလေးပဲ----
ဂွက်---အင်း-----
ကိုစံသိန်းကဒါလေးပဲဟုဆိုရင်းဂွက်ကနဲ အရက်ခွက်ကိုမော့ပြီးပြန်ချသည်နှင့် ထပ်ငှဲ့ထည့်ပြန်သည်-----
ပြီးတော့သူ့လက်တဖက်က ကတုန်ကရင်ဖြင့် အာလူးကြော်ပန်းကန်ဆီသို့ရွေ့လျားလာသည်----
ဒုက္ခပါပဲ----အရမ်းမူးနေပြီထင်တယ်----ဖထီးရေ----ဖထီး----
ဖထီးလား----သွားပြီလေ---ကြာလှပြီ---အင်း အေ့----
ဟင် ---ဒါဖြင့် မြသီတို့ ပြန်ကြရအောင်လေ ကိုစံသိန်းရာ----
အေး ----ပြန်မယ် ဟုတ်လား---ဒီမှာ အိပ်ကြမယ်လေ ----အေ့-----
အို----မြသီတုန်လှုတ်စွာရေရွတ်ရင်း ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်----
ရီဝေမူးယစ်သော ဝေဒနာက ခေါင်းတခုလုံးကို ချာချာလည် လည်ရမ်းသွားစေသည်----
ဘုရားရေ---ဘာဖြစ်တာလဲ-----ဟင်---ဘယ်လိုမှလဲထိန်းလို့မရတော့ပါလား--အာ---အား-----
မြသီခေါင်းလေးကို လက်ညှိုးနှင့်ဖိထောက်ရင်း စားပွဲပေါ်သို့ခတ်ကွေးကွေးညွတ်ကျသွားသည်-----
ကိုစံသိန်းက အောင်ပွဲရသောစစ်သူကြီးအပြုံးမျိုးဖြင့် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးပြုံကာထိုင်ရာမှထလိုက်သည်----
မူးလို့လားဟင်----မြသီ-----
ဟုတ်တယ်---ဘယ်လိုဖြစ်တာလည်းမသိဘူး----
အားနည်းနေတယ်ထင်တယ်---ခဏလောက်အိပ်နေလိုက်ပေါ့---ဟင်း---ဟင်း---
အို----ဟင့်အင်း နေပါစေ----
ကိုစံသိန်းက နေပစေဆိုသောမြသီ၏ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ဆတ်ကနဲပွေ့ချီလိုက်ပြီး---အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်သွားလေသည်
ခဏအကြာတွင်လျှက်စစ်မီးတိုင်လေးကိုအထဲဆွဲသွင်းပြီး အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပစ်လိုက်သည်----
အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် အမှောင်ထုကထုထည်ကြီးမားစွာ---သိတ်သီးဆများပြားစွာ ပိန်းပိတ်သွားသည်----
အခန်းထဲမှ ဟိုသည်လှုတ်ရှားသံ အဝတ်ချင်းပွတ်သံ တအင်းအင်းညီးညူသံလေးများ ဆူညံသွားပြီး တလောကလုံး
သည်လည်း ဆိပ်ငြိမ်မှောင်ပိန်းသွားလေသည်----
လက်ဆွဲလျှက်စစ်မီးအိမ်လေးမှ ပြာလဲ့ကြည်လင်သော အလင်းရောင်တွင် မြသီ၏ရေဆေးငါးကြီးပမာ
ဆူဖြိုးလှသောအဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ ဝင်းပလျှက်ရှိသည်----ပက်လက်ကလေးချေပစ်လက်ပစ်အိပ်ပျော်
နေသော မြသီ၏စောက်မွှေးလေးများကစုချွန်လျက်ရှိသည်-----ချွေးစေလေးတွေပြန်နေသောနို့လေးနှစ်လုံးကမူ
ကြည်လဲ့သောအလင်းရောင်အောက်တွင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်လျှက်ရှိသည်----စိမ်းမြသောအကြောလေးများယှဥ်နွယ်
၍ရစ်သိုင်းထားပြီး ဖြူဝင်းအိစိုသောအသားလေးကြောင့်နုဖတ်ကာ ကိုက်စားချင်လောက်အောင်သန့်စင်နေသည်----
ချက်ကလေးမှာမူ ဗိုက်သားလေးများအလယ်တွင် ရေတွင်းလေးတတွင်းလိုတည်ရှိနေသည်----
ထိုမှတဖန်အောက်ဖက်သို့ဆက်ကြည့်လိုက်လျှင်တော့ထွားထွားမို့မို့ မြင့်မြင့်စွန့်စွန့်နှင့်စောက်ဖုတ်လေးမှာ အလွန်

လှပနေလေသည်-----
ကိုစံသိန်း၏လက်ချောင်းများမှာ ရွှေ့ရွှေ့ဖြင့် မြသီ၏စောက်ဖုတ်ကြီးပေါ်သို့ မထိတထိလေးကိုင်ပွတ်ကြည့်မိသည်
အပျိုလေးတွေ၏ပါးပြင်ထက်ဆယ်ဆလောက်သာအောင်နုဖတ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်---ဝါဂွမ်းဆိုင်လေးတွေ
ကို ကိုင်တွယ်ရသလိုပင် မွရွနေသည်---ခတ်စိုစို ခတ်ထိုင်းထိုင်း ပေါင်ခြံကြားကို လက်ချောင်းများထိုးသွင်းကြည့်
ရာနွေးနေသည်---လက်ညိုးဖြင့်စောက်ပတ်အကွဲကြားသို့ အသာထိုးနှိုက်ပြီးလှည့်မွှေလိုက်သည်-----
အိအိစိုစိုဖြင့်အသားနုလေးများက စောက်ခေါင်းထဲတွင် နွေးထွေးစိုစွတ်နေသည်----
မြသီမှာလည်း အင့်ကနဲ အင့်ကနဲလူးလွန့်လာပြီးပေါင်တံကြီးတွေ ကားသွားသည်---
စောက်ရည်ကြည်များလည်းလက်ချောင်းများတွင် စိုစွတ်လာသည်အထိမွှေပေးလိုက်သည်
ထိုအချိန်ကျမှ ကိုစံသိန်းက သူ့ပုဆိုးကိုချွတ်ကာ မြသီ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့တက်ခွလိုက်လေသည်----
ဗိုက်သားမဲမဲကြီးတွေအောက်မှ ငိုက်ဆင်းကာတွဲလွဲကျနေသော လီးတန်ကြီးက အလုံးအထည် အလျားမျှတစွာ
တဖြေးဖြေးကြီးလာပြီး ထောင်လာလေသည်-----
အလုံးအထည်ကြီးမားမှုကြောင့် လီးကြီး၏အသွင်ကခြောက်ခြားစရာကောင်းလှသည်----နီရဲပြဲလန်နေသော
လီးထိပ်အရေခွံပါးအောက်မှ ဒစ်ကြီးမှာ လီးတန်ထက်ကိုယ်ထည်ကယောင်ယောင်လေးကြီးနေသည်----
အကြောကြီးများရစ်ပတ်ထားသလို အလိုးခံရသောမိန်းမတွေ နှစ်ခြိုက်စရာ အဖုအထစ်တွေနှင့် လီးကြီးမှာမြင်ရသူ
မိန်းမသားတို့ရင်ခုန်ချင်စရာပင်----
မြသီ၏ ခုံးမောက်ဖြူဝင်းသောစောက်ပတ်အလည်ကြောလေးကို လီးတန် အရင်းမှကိုင်ကာ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်း
တလျှောက်ဖိ၍ ပွတ်ပေးလိုက်ရာစောက်ပတ်ကြီးမှာနီရဲ၍ အုံကြွတက်လာလေသည်-----
မြသီကကြိုးစား၍မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်သော်လည်းဖွင့်၍မရ----ကိုကိုလား အင်း ကိုကိုပဲထင်ပါရဲ့----
သူသိပ်အတတ်ဆန်းတာ အမျိုးမျိုးပဲ လုပ်လဲလုပ်တတ်တယ်---
ဒီလိုမမျှော်လင့်တာလေးတွေ လုပ်တတ်တာကိုက ကိုကို့ အရည်အချင်းပဲ သိလား----
မြသီက ကိုကို့ဆိုတကယ်ခိုက်တာ---- ဟော အင်း သွင်းပြီ လိုးပြီး---အို ကိုကိုရယ် စောက်ပတ်ထဲကို
ရော်ဘာချောင်းကြီးသွင်းနေသလားမှတ်ရတယ်----တော်တော်နဲ့မဆုံးနိုင်ဘူ ရှည်လိုက်တဲ့လီး---
ဟင် ကြပ်လိုက်တာလည်းကြည့်ပါဦး----စောက်ပတ်ထဲမှာအောင့်ပြီးတော့တောင်ကြပ်လာတယ်ကွာ ---အင်းဟင်း-
ပြွတ်ဘွတ်-----ပြွတ်ဘွတ်----ပြွတ် ---- ဘွတ်----
ဆိုတဲ့အသံကြီးကိုမြသီနားထဲမှာကြားနေရတယ်-----မြသီလည်း အင့်ကနဲ အင့်ကနဲ ကော့ကော့ပေးနေမိတယ်----
ကိုကိုတချက်ဆောင့်လိုက်တိုင်းရင်ခေါင်းထဲကိုတောင်ရောက်လာသလားထင်ရတယ်----
စောက်ပတ်တခုလုံးလဲတင်းပြီးအောင့်နေသေးတယ်-----လီးကြီးကမြသီအကြိုက် လိုးတတ်တယ်----
ခတ်နွေးနွေးဖြစ်သွားလိုက် ခတ်မြန်မြန် ဖြစ်သွားလိုက်နဲ့ စောက်ပတ်အတွင်းပိုင်းတခုလုံးဟာဘယ်လိုမှဟန်
ဆောင်လို့မရအောင် ရှုန်းရင်ဆန်ခတ်တွေဖြစ်ကုန်တယ်-----စောက်ပတ်အောက်ဖက်အဆုံးကပါးလွှာတဲ့
အရေပြားလေးတောင်ဖတ်ကနဲကွဲသွားတယ်------
ကြီးလှချည်လား ကိုကိုရယ် ချစ်လိုက်တာ---
မြသီဖင်ကြီးကို စကောဝိုင်းလေးလိုထိုးပေးရင်း အပေါ်ကိုကော့ကော့ပြီးပြန်ဆောင့်ပေးနေမိတယ်
ကိုကိုက အရင်ကထက်ပြင်းထန်ထက်မြက်တဲ့ လိုးအားကိုအသုံးပြုတော့ မြသီလေ မျက်ရည်တွေတောင် ဝဲဝဲ
သွားတယ်ကွယ် ---ကောင်းသလားမမေးနဲ့-----
ချစ်တယ်ကိုကိုရယ်----မြသီနှုတ်ခမ်းလေးရွရွလေးလှုတ်ရှားပြီးပြောတော့ ကိုကိုက မြသီရဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကို
သူ့ပါးစပ်နဲ့စုပ်ဖို့ကြိုးစားတယ်-----ဒါပေမဲ့သိတယ်မလား ကိုကိုက အရပ်ရှည်တယ် ဒေါင်ကောင်းတယ်
မြသီက ငါးပေတောင်မှမပြည့်ချင်တာ ကိုကို့ရဲ့ရင်ဘတ်အောက်ကို မြသီရဲ့မျက်နှာကရောက်နေတယ်----
ကိုကို့ရဲ့နို့တွေကို မြသီကလျှာလေးနဲ့လှမ်းလှမ်းပြီးစုပ်ပေးတော့ ကိုကိုကသဘောကျပြီးငြိမ်နေတယ်----
သူ့နို့ကြီးတွေကိုစို့ပေးလိုက်တိုင်း သူ့လီးကြီးကမြသီရဲ့စောက်ပတ်ကို ထိုးလိုက်သလိုဖောင်းတင်းပြီးမာတောင်
သွားတယ်-----

ပြွတ်----ပြွတ်----ပြွတ်-----ပြွတ်------
အင့်----အင့်-----အင့်----အ----အ---အင့်----အား ---
ကိုကိုအမြန်ဆောင့်တော့ မြသီတကိုယ်လုံးဟာ လမ်းကြမ်းကြမ်းမှာ မြင်းလှည်းစီးသလိုခါရမ်းပြီးဆံပင်တွေ
ပြေကုန်တယ်----ခတ်ကြမ်းကြမ်းခတ်ရမ်းရမ်းအဆောင့်ခံရတာမို့ ကုတင်ပေါ်ကခေါင်းအုံးတွေတောင်ကျကုန်တယ်
မြသိရဲ့ကိုယ်လည်းရွေ့ပြီး မြသီရဲ့ခေါင်းလေးဟာလည်း အောက်ကိုမော့ကျသွားတယ်----
ကိုစံသိန်းတယောက်ကတော့ ရက်ပေါင်းများစွာချုပ်တီးခဲ့ရတဲ့အတိုင်းခတ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ရင်းက လရည်များကို
အတိုးချပြီး တရဟော မြသီရဲ့စောက်ပတ်လေးထဲကိုပန်းထုတ်လိုက်တယ်----
မြသီကလည်းစောက်ခေါင်းထဲမှ သုတ်ရည်ပူပူနွေးနွေးများကိုအရှိန်ပြင်းပြင်းပန်းထုတ်လိုက်ပြီး မြသီမျက်လုံးကိုအားယူ
ပြီးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်----
ဟင်----ကိုစံသိန်း----ရှင် ရှင်----
ပြွတ် စွတ်----ပြွတ် စွတ်---ဘွတ် ဘွတ်-----
ရှင်ရှင်----ရှင် ယုတ်မာလှ---ယုတ်မာလှ ချည်လား-----
ခြေလက်တို့က---ထိုးဆေားထိုးထားသလို ထိလို့ထိမှန်း ကိုင်လို့ကိုင်မှန်း တောင်မသိဘူး-----
မြင်းသိုးကြီးတကောင်၏လီးကြီးအလား ကြီးထွားရှည်လားလှသော လီးတန်ကြီးကိုစောက်ခေါင်းထဲထပ်မံ၍
ထိုးထည့်လိုက်ကတည်းကတကိုယ်လုံးထုံကျင်သွားအောင်ခံစားလိုက်ရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်-----
ကိုစံသိန်းကမြသီကိုစကားပြောခွင့်မပေးပဲ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေထူအမ်းပူထူလာအောင် ဒရစပ်ဆောင့်
လိုးနေရာ မြသီမှာစိတ်လှုတ်ရှားမှုအရှိန်ထက် ကာမရာဂစိတ်လှုတ်ရှားမှုနောက်သို့ဝေ့ပါသွားကာ
ကော့ကော့ပေးရင်းလက်အစုံက စောင်များခေါင်းအုံးများမိရာကို ဖမ်းဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ရသည်---
ကို ကိုစံသိန်း -----ရှင် ရှင်----အ---အ ---အင့်----အင့်
မြသီစကားလေးတခွန်းကိုပင် ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းပြောမရလောက်အောင်အဆောင့်ကြမ်းနေသဖြင့်
မြသီမှာ မျက်စိအစုံကိုမှိတ်ရင်း ဝမ်းနည်းမျက်ရည်တွေကို သွန်ချလိုက်မိသည်---
မြသီအဖြစ်ကိုမြင်လှည့်ပါဦးကိုကို အခုက အပြင်လောကမှာ အားကိုးအားထားပြုစရာ ဆိုတာက ကိုစံသိန်း
လူယုံတော် ဖထီး -----
ဖထီးကိုယ်တိုင် မြသီအချိုရည်ထဲ ဆေးခတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်မည်---
မြသီ ကိုစံသိန်းကိုရွံရှာစွာကြည့်လိုက်သည်-----
ကိုစံသိန်းကအားလုံးကိုလစ်လျူပြုကာ တခုထဲကိုသာအာရုံစိုက်ကာ ထိထိမိမိနှင့် အသဲခိုက်အောင်လိုးပေးနေသည်
ဒီအချိန်က ကိုစံသိန်းအတွက်သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးနေသည်ဟုလည်းဆိုနိုင်သည်----
ယခုအချိန် မြသီအတွက်အရသာမရှိသော လိုးချက်များကိုသာပေးမိလျှင် ကိုစံသိန်းအဖို့ မျှော်လင့်စရာမရှိ
ပြဿနာတွေသာ နောက်ပိုင်း၌ အလိပ်လိုက်တက်လာမည်ဖြစ်သည်----
ထို့ကြောင့် အပီပြင်ဆုံး အထိရောက်ဆုံး အရသာပေးနိုင်စွမ်းရှိသောအင်အားပြင်းထန်သည့်လိုးချက်များကိုသာ
စက္ကန့်နှင့်အမျှ ချိန်စက်၍ အသုံးချနေရသည်----
အရေးပါသော ခြေကုတ်စခန်းတခုကို လှန်းထုရသော အဝေးပစ်ဒုံးကျဉ်နှယ် တစ်လုံးဟာသွာလျှင်ပင်ဆုံးရှုံးမှုများ
ဖြစ်လာနိုင်သည်-----တချက်ဆိုတချက်ဆိုသလောက် ထိထိရောက်ရောက်ပစ်နိုင်မှ မျက်နှာပန်းလှမည့်ကိစ္စ---
ထို့ကြောင့် ကိုစံသိန်းနဖူးမှ ချွေးများကိုပင်မသုတ်အားပဲ လက်နှစ်ဖက်ကမြသီခါးကိုစုံကိုင်ဆွဲမရင်း---
ရှည်လျားသောလီးတန်ကြီးကို ဇိကနဲ ဇိကနဲ ထိုးသွင်းလိုက်နှင့်အားရပါးရကြီးကိုဆောင့်လိုးနေလေသည်----
အသိသည်တခြား---တခြားအသိသည်လည်းတခြားပါကိုကို -----အသိတရားတခုကို တခြားအသိတရားတခုက
အနိုင်ယူသွားသမို့ ရာဇဝင်မှာမှောက်လှန်ခြင်းသမိုင်းနှင့် ကဗျည်းထိုးခံရတဲ့သီတာဒေဝီသာ ကိုကိုအမုန်းဆုံးလို့
ဆိုရင်လေ---ကိုကိုရယ်---မိသီဟာ ကိုကိုအမုန်းဆုံးမိန်းကလေးတယောက်ဖြစ်ခဲ့ပါပြီကိုကို----
မိန်းမဆိုတဲ့သတ္တဝါတွေဟာ လှေနဲ့မြင်းလိုပဲ----စီးနင်းသူနောက်ကိုကောက်ကောက်ပါအောင်လိုက်ကြရစမြဲပါ ကိုကို
မိသီလည်းမိန်းမသားတယောက်ပါကိုကိုရယ်----အတော်ဘူး မဖြစ်သင့်ဘူးသိနေပေမဲ့ ဝင်နေပြီ ကိုကို

မိသီဘာလုပ်ရမလဲ ဟင်----
အဲဒီလိုပိုင်ပိုင်ကြီးအဝင်ခံထားရတဲ့မိန်းမသားတွေဟာနဖားကြိုးအထိုးခံထာရတဲ့နွား ပဲ့ကိုင်ခံရတဲ့လှေနဲ့ဘာခြားလို့လဲ ကိုကို ပြောပါဦး----မသွာချင်လည်းသွား ပြေးချင်လည်းပြေး ပေးချင်လည်းပေးနေရတဲ့ ဘဝကိဆိုက်သွားပြီ---- ကိုစံသိန်း အတရားဘူးကိုကို သီမလှုတ်နိုင်အောင်ချုတ်နိုင်တဲ့ ပုံစံတွေနဲ့ သီ့ကိုလိုးတယ်----မိသီမရှက်တော့ပါဘူး ကိုကို ----မိသီသိပ်ကောင်းသွားတယ်----ကိုကိုနဲ့အလိုးခံရတဲ့ ရက်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက်ဟာ ကိုစံသိန်းလီးကြီး နဲ့ တစ်နာရီလောက်အလိုးခံရတာနဲ့ ညီမျှသွားတယ် ---မိသီဘယ်လမ်းကိုရွေးရမှာလဲကိုကိုရယ်-----
မိသီဟာကျောက်ဆစ်ရုပ်မဟုတ်ပဲ ကိုစံသိန်းဆွဲခေါ်ရာနောက်ကို ခေါင်းလေးမော့ပြီးပါးစပ်ကလေးအပြဲသားနဲ့ မျက်လုံးလေးပြူးအောင်ခံစားရင်း တကောက်ကောက်ပါခဲ့ရတဲ့ နွားမလေးပါကိုကို
မောပြီလား သီ-----
သီ----သေးပေါက်ချင်တယ်-----
အစ်ကိုတယ်ပေးမယ်လေ----
ကုတင်အောက်ကဆီးအိုးကိုကားယားခွထိုင်ရင်းဆီးသွားနေတုံး ကိုစံသိန်းကသေးပေါက်နေသော မိသီနှုတ်ခမ်းလေးကို မျက်တောင်လေးစင်းသွားအောင်စုပ်ယူလိုက်ပြန်သည်-----
မိသီသေးပေါက်ပြီးပြန်ထတော့ ကိုစံသိန်းက အဝတ်စတစနှင့် စောက်ပတ်ကိုသုတ်ပေးရင်း----
နောက်တချီလိုးကြရအောင်နော် သီ-----
မြသီဘာမှမပြော နုံးချိနေသောဒူးဆစ်များကို ကုတင်ပေါ်တွင်ထောက်ကွေးပြီး ခေါင်းကိုခေါင်းအုံးလေးပေါ်မှေးတင်လိုက် ရာ ဖင်ဘူးတောင်းလေးထောင်ပေးသလိုဖြစ်သွားသည်----
ကိုစံသိန်းကလီးတန်ကြီးကိုကိုင်ပြီး သီ့စောက်ဖုတ်ဝ၌တေ့ပြီး ဗွိကနဲဝင်အောင် ဆောင့်လိုးလိုက်ပြန်သည်----
တစ်ခုတော့မြသီပြောရဲတယ် ကိုကို----
သီတာဒေဝီဟာ အရုပ်ဆိုးတဲ့ ဒဿဂီရိကိုအသဲခိုက်အောင်မုန်းပေမဲ့ အသဲခိုက်အောင်ချစ်သွားခဲ့တယ်လို့ပြောရင်လည်း ဟုတ်နိုင်တယ်ကိုကို-----
ပြီးပါပြီ----